

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 4 Lipca v. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O

Towarzystwo Wileńskie Dobroczynności.

Tegoroczna wielkonocna kwesta, z wielką starannością, przez Szanowne Damy zbierana uczyniła ogólnego przychodu ubogim rubli srebrnych 2040 kop. 26. Szczególne zbiory Dam pomieszczają się następnie w tym porządku, jak wchodziły do kasy Towarzystwa.

JW. Marszałkowa *Ważyńska* zebrała rubli srebrnych 405 kop. 56½.

JO. Xieźna z *Wawrzeckich Giedroyciowa* czer. zł. 4 rub. sr. 234 kop. 47½ rub. ass. 195.

JW. Jmć Panna Marszałkówna *Weyssenhoff* czer. zł. 22, rub. sr. 115 kop. 83, rub. ass. 200.

JW. Prezydentowa *Wojniłowiczowa*, rubli sr. 232 kop. 10, rub. ass. 60.

JO Xieźna ze *Śliźniów Czetwertyńska* czer. zł. 15, rub. sr. 142, rub. ass. 83.

JW. Woyska *Wysogierdowa* czer. złot. 10, rub. sr. 244 kop. 27½, rub. ass. 45, prócz tego: przysłane w ofierze rub. sr. 200 od JW. Jenerał Majora *Dymitra Alexandrowicza Hrabiego Zubowa*.

JW. Baronówna *Teodora Rönne* czer. zł. 7, rub. sr. 98 kop. 7½, rub. ass. 150, nadto:

JW. *Wysogierdowa* złożyła ofiarowaną książkę *Georgi Wirgiliusza*.

Towarzystwo Dobroczynności podając do powszechnej wiadomości o zbiorze tegorocznej kwesty, ma za obowiązek tak Szanownym Damom poświęcającym własną pracę w zbieraniu jałmużny, jako też hojnej Publiczności, składającej ofiarę, w imieniu ubogich winne oświadczyć podziękowanie.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 26 czerwca.

Dok.ńczenie Należytego Ukazu o ulgach w opłacie niedoimek, zaczętego w numerze poprzedzającym.

7) Niedobory w różnych powyżej wymienionych podatkach, za pierwszą połowę terażniejszego 1823 roku, tak od skarbowych, jak i obywatelskich włościan, uzyskiwać bez pofolgowania i bez odwołki w roku terażniejszym, równie jak i podatki potoczne za drugą połowę.

8) Samo z siebie wypada, że wchodzące i uzyskiwane na rachunek podatków pieniądze, mają być policzone naprzód na rachunek podatku roku bieżącego, a potem już na opłatę niedoimek dawniejszych lat, podług powyższego rozkładu.

9) Co się tyczy zniesienia peny i rozterminowania niedoimek, które się zebrały na włościanach majątków starościńskich i arendownych, zachować wszystkie te prawidła, które powyżej są ustanowione względem włościan skarbowych.

10) Uzyskanie niedoimek, liczących się na samych arendarzach, rozłożyć na terminy do 1 lipca 1824 roku, tak, iżby jedna połowa niechybnie uzyskana była w biegu terażniejszego 1823 roku; a druga do 1go lipca 1824 roku; i z regularnych w płaceniu, penę, jaka się zebrała, zdjąć i darować, z tymi zaś, co nie zapłacą połowy niedoimki w biegu terażniejszego roku, postąpić podług surowości kontraktów za uzyskaniem peny; a jeżeli Izby Skarbowe i Władze Gubernialne uczynią pofolgowanie, wtedy włożyć zaprzecze-

nie na majątki winnych i z nich uzyskać, z arendarzami zaś postąpić, jak z nieregularnymi dłużnikami skarbowymi, podług surowości praw, nie dając względu na żadne rachunki pretensyjne, które się robiły w Kommissyi Likwidacyney.

11) We wszystkich dalszych artykułach dochodów, ustanowione za nieregularną ich opłatę peny i sztrafy nie znoszą się, ale mają być podawanemu nakładane i uzyskiwane, na osnowie najwyższych wydanych na to postanowień.

12) Po takiej uldze w opłacie powinności państwa, przez uczynione zniesienie peny i rozłożenie na terminy niedoimek, zalecić władzom gubernialnym, wyjąwszy guberniję, którym ulga jest dana, ażeby za niechybną powinność miały, użyć wszelkiej czynności i wszelkich prawnych środków, do rychlejszego i nieodwłócznego uzyskania, tak potocznych podatków, jako i niedoimek, i ponowić zalecenia, iż Urzędnicy gubernialni i Gubernatorowie Cywilni, którzy okaza się nietroskliwymi, podpadną za to surowej odpowiedzialności, podług ścisłości praw, w NAWYŻSZYM Manifestie 16 maja 1811 i Ukazie 23 lutego 1816 roku.

Wedle Ukazu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat, wysłuchawszy raportu P. Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych: iż z przedstawień, w ministerium spraw wewnętrznych otrzymanych, dostrzeżono zostało, iż dla szlaks i ober oficerów niesłużących inwalidów, wyznaczają się po miastach kwatery obywatelskie bez ograniczenia czasu, w biegu którego mają oni używać prawa postoju, wtedy gdy w urzędzeniu względem inwalidów, w roku 1764 wydanem, przeznaczony jest na to trzyletni termin. Znajdując ze swojej strony, że prawidło, wyrażone w Ukazie 23 lutego 1803 roku, względem dawania dla pomienionych oficerów kwater do ich osadowienia, nie mogło służyć za powód do bezterminowego dla tych oficerów w przeznaczonych kwaterach przebywania, Sprawujący Ministerium spraw wewnętrznych porozumiewał się z P. Naczelnikiem Głównego Sztabu JEHO CESARSKIEY MOŚCI, ażeby po rozpatrzeniu tej rzeczy, można było wskazać władzom gubernialnym potrzebne prawidło. Na skutek czego, po porównaniu tyczących się tej rzeczy okoliczności z będącemi prawami, wniesione zostało o niey od Ministerium wojskowego przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. CESARZ JEKOMÓŚĆ, po rozpatrzeniu następnego w Komitecie postanowienia, NAWYŻEY ROZKAZAĆ RACZYŁ: 1) Zliczby służących inwalidów wszystkim szlaks i ober oficerom, we wszystkich bez wyjątku miastach i wsiach, gdzie są ustanowione etapy, dawać obywatelskie kwatery bez ograniczenia czasu. 2) Znajdującym się w liczbie niesłużących inwalidów szlaks i ober oficerom dawać kwatery nie inaczej, tylko ściśle podług osnowy urzędzenia 1764 roku t. j. na trzy lata. 3) Tym oficerom, którzy uwalniają się ze służby wojskowej na etat inwalidów, w żadnym przypadku i nigdzie kwater obywatelskich nie dawać. Otrzymawszy wypis z protokołu Komitetu PP. Ministrów, P. Zarządzający ministerium spraw wewnętrznych, o woli MONARSZEY wyżej wyrażoney donosił Rządzącemu Senatowi, przydając, iż względem jej wypełnienia, uczynione

są przez niego stosowne zalecenia do PP. Związków rzemieślników Gubernij. Rozkazali: o NAYWYŻSZYM JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI, wyżey wypisanym, rozkazanie dać wiedzieć przez Ukazy wszystkim Rządom gubernialnym i obwodowym, Woyskowej kancelaryi woyska dońskiego, Naczelnikom miast i Urzędowym mieyscom; również przez ukazy uwia-domić PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, i Woyskowego Atamana woyska dońskiego; a do Nayswiętszego Rządzącego Synodu, do Departamentów sankt-petersburskich i moskiewskich Rządzącego Senatu i do Powszecznych ich Zebrań posłać u-wiadomienia. Dnia 4 czerwca 1823 roku.

W dalszym ciągnienu loteryi na cztery ma-jątki nieruchome, leżące w gubernijach niżehorodzkiej, orłowskiej i tulskiej, inadto na sumę 1,322,000 rubli assygnacyami, wyszły numera na-stępujące, z przypadającemi na nie wygranemi:

Dnia 21 czerwca.

Ner 17.499; wygrał 50 rubli i premium 5.000 r.
Nra 8.178 i 138.240 wygrały po 1.000 rubli.
Nra 51.670; i 140.525; wygrały po 500 rubli.
Nra 62.903; 78.384; 96.395; 140.072 wygrały po 200 rubli.

Nra 8.343; 44.811; 46.493; 25.676; 74.670;
80.018; 84.729; 111.452; 122.765; 131.099; 132.209;
150.602; 151.717; i 152.953 wygrały po 100 rubli.

Nra 2.861; 12.593; 15.795; 15.816; 28.141;
31.593; 34.403; 38.693; 40.263; 50.276; 51.207; 54.776;
55.578; 69.070; 73.894; 78.192; 88.512; 97.838;
100.582; 106.632; 110.596; 128.444; 133.199; 136.165;
138.992; 139.458; 149.969; 152.696; 154.606; 155.571;
156.082; 157.385; 165.405 i 167.712 po 75 rubli.

Nra 108.094; 86.549; 152.967; 52.405; 164.361;
34.14; 145.672; 52.155; 129.231; 59.798; 86.873;
58.833; 3.877; 96.796; 14.673; 74.782; 114.409;
201.725; 150.621; 89.773; 145.534; 99.816; 160.780;
96.071; 10.648; 114.443; 127.160; 106.950; 123.666;
146.882; 24.295; 86.374; 106.499; 20.079; 78.1; 167.559;
159.686; 106.991; 68.880; 46.801; 20.071; 10.807;
109.552; 54.321; 95.035; 165.240; 143.512; 13.896;
140.959; 122.073; 129.448; 121.144; 165.916; 91.446;
125.121; 104.740; 22.206; 136.208; 29.117; 136.916;
62.266; 121.998; 20.810; 84.320; 29.893; 38.575;
10.068; 28.833; 141.816; 129.939; 144.992; 46.817;
18.631; 90.145; 67.684; 115.783; 124.079; 142.489;
146.649; 32.696; 81.979; 153.209; 144.774; 136.462;
9.809; 55.993; 82.554; 108.127; 18.409; 120.865;
32.825; 23.079; 11.981; 105.666; 38.041; 82.589;
100.861; 113.763; 115.624; 152.699; 55.155; 46.768;
19.342; 100.920; 160.073; 72.673; 98.817; 30.103;
57.883; 116.193; 144.085; 30.821; 48.381; 123.525;
24.755; 66.976; 156.054; 126.211; 104.440; 150.821;
155.006; 165.011; 39.942; 119.669; 2.720; 168.824;
105.677; 120.527; 29.250; 47.258; 110.107; 139.326;
i 116.575 po 50 rubli.

Dnia 22 czerwca.

Ner 34.553 wygrał wieś Wasilewsk.
Ner 8.960 wygrał 100 r. i 7.500 r. premium.
Ner 158.872 wygrał 50 r. i 7.500 r. premium.
Ner 124.341 wygrał 5.000 rubli.
Ner 74.380 wygrał 1.000 rubli.
Nra 63.373; 65.353; 72.690; 107.655; 120.113;
157.336 wygrały po 500 rubli.
Nra 27.665; 55.851; 78.739; 81.213; 84.061;
i 124.854 po 200 rubli.
Nra 14.005; 20.659; 53.907; 102.929; 150.981;
i 153.739 po 100 rubli.
Nra 8.657; 11.483; 12.582; 17.059; 47.738;
49.615; 57.316; 73.329; 78.518; 104.976; 113.637;
117.595; 124.623; 143.107; 143.394; 147.600 i 160.533
po 75 rubli. (Dalszy ciąg nastąpi).

Kurs petersburski d. 22 czerw: dukat hollenderski
nowy 11 r. 80 kop. Zmiana złota 2 r. 90 kop.
Zmiana srebra 2 rub. 72 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia dłu-
gow: 68 assygn. - po - - 100 -
- 68 brzęczącą monetą - - 98 - } procentow
58 takąż - - - - 81½ - }

ANGLIA.

Londyn dnia 17 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Ministryalna gazeta tuteysza, *Goniec*, zbija twierdzenie, jakoby kapitalisci nasi, dając pożyczkę rządowi francuzkiemu, gwałcili neutralność równie jak ci, którzy składają towarzystwa wspierające hiszpanów, i posyłają pieniądze. Rząd francuzki, pisze wspomniona gazeta, popiera ten interes przez własnych swoich kapitalistów, a spekulanci nasi na giełdzie należą pośrednio do niego, podobnie jak nasi winiarze mają czynności z winiarzami francuzkimi. Wręście Francya niepotrzebuje tych pieniędzy na prowadzenie wojny, która, jak się zdaje, prędzey weźmie koniec, niż pierwszy termin pożyczki nadejdzie. Mniemaliśmy dawniey, iż hiszpani działają według ułożonego planu; lecz teraz jasno się pokazuje, żeśmy się zawiedli w zdaniu naszym.

W inney gazecie ministryalney czytamy co następuje: „Towarzystwa, wspierające hiszpanów, wprawiają rząd naszemu kraju w przykre położenie, a nawet sprawują kłopot. Ministrowie oświadczyli w parlamencie, iż w wojnie między Francją a Hiszpanią ma być zachowana najsćciszejsza neutralność. Zaiście w kraju takim, jak Anglia, gdzie wielka wolność panuje, władza wykonawcza nie może zawsze w postępowaniu swoim względem obcych Mocarstw, brać rzeczy tak ściśle, jak inne rządy, lecz mimo tego, jest niejako zawsze odpowiedzialną za czyny poddanych.”

Jenerał *Wilson* pisał kilka listów do *P. Lambton*. Wyraził w nich: „Posłano już 1000 ludzi z *Vigo* do woyska. Galicya z 12,000 żołnierzy, którym mieszkańcy pomagają, daje odpar woysku francuzkiemu. W *Vigo* i *Korunnie* widziałem 5000 woyska, które tylko zapasow wojennych i karności potrzebuje. Kraj wygląda przybycia 5000 ochotników angielskich, poczem łatwo 50,000 ludzi zebraloby się w Galicyi i Asturyi.”

Dnia 14 b. m. przybył tu Xiążę *Kumberland* z Xięciem *Solms*, pasierbem swoim, tegoż dnia odwiedził Króla Jmci w *Windsor*, a nazajutrz Xięcia *Sasko-Koburskiego Leopolda*. Dziś był na obiedzie u Monarchy.

Naystarszym ze wszystkich żyjących jenerałów jest *Felix Buckley*, dowódca zamku *Pendennis* w Wallii; ma lat 113, i niedawno dopiero zaczął używać okularów.

Dnia 20. Wroczenie bitwy pod *Waterloo* wywieszono chorągiew *Wellingtona* na zamku w *Windsor*. Xięstwo *Wellington* ma taki sam obowiązek, jak Xięstwo *Marlborough*, to jest: iż co rok, w dzień oznaczony, posyła chorągiew do *Windsor*. Chorągwie Xięcia *Marlborough*, są złożone w skarbcu Królowey *Anny*, a Xięcia *Wellingtona*, w zbrojowni. Xiążę *Marlborough* złożył swemu Monarsze chorągiew Króla francuzkiego, a Xiążę *Wellington*, chorągiew byłego Cesarza *Napoleona*.

Obrady izby wyższej parlamentu o interesach Irlandyi, wystawiają smutny widok przyszłości dla tego kraju. Rozruchy i spustoszenia trwają ciągle; niedawno kilku katolików wpadło do domu pewnego protestanta, w którym pospolicie odbywało się zgromadzenie towarzystwa, zwanego *Orange*. Musiano wezwać pomocy woyskowej.

Wczorayszey nocy przybyło tu 7 umysłnych posłańców z *ParYZa*, z wiadomością o spadnieniu ceny papierów skarbowych francuzkich.

Dnia 18 b. m. przybył tu z *Madrytu* goniec, i przywiozł listy od regencyi hiszpańskiej. Jeśli obeymują wezwanie, aby ją rząd nasz uznał, w tym razie neutralność nasza wkrótce się wyjaśni. Za przykładem magistratu londyńskiego, w kilku miastach prowincjonalnych zbierają także składki dla hiszpanów, lubo anglicy, z zimniejszą krwią sądzący o rzeczach, są przekonani, iż z dotychczasowych środków i postępowania narodu hiszpańskiego, uważać można rewolucyę za ukończoną.

Listy z Portugalii donoszą, iż główną sprężyną tameczney kontrrewolucyi była Królowa, która, jak wiadomo, nie chciała uznać stanów. Wojska

sko rojalistowskie pod dowództwem *Amarantego* i *Quesady* ma wynosić 14,000 ludzi.

Czytamy w gazecie ministeryalnej, *the Sun*, iż ze strony angielskiej mianowano dwóch komisarzy, którzy wspólnie z dwoma komisarzami hiszpańskimi rozpoznają żądania poddanych angielskich do rządu hiszpańskiego, i obmyślą sposób zaspokojenia ich z funduszków, które stały przeznaczone.

Kaper hiszpański przyprowadził do *Algesiras* okręt kupiecki francuzki, który płynął z *Bengalu* do *Bordeaux*, i którego ładunek w gospodzie tutejszej *Lloyds* był zabezpieczony w ilości 100,000 f. st.

Dnia 21. Admirał *Jabat*, poseł hiszpański przy dworze tutejszym, nie przyjął listów regencyi madryckiej, przywiezionych mu przez ostatniego gońca.

Na zgromadzeniu odprawionem tu d. 13 b. m. pod przewodnictwem Lorda *Erskine* z powodu interesów hiszpańskich, P. *Bennet* oznajmił, iż 1500 czeladników szweskich ofiarowało się dawać każdy po 6 pens co tydzień przez 6 tygodni na wsparcie rządu konstytucyjnego w Hiszpanii. Pan *Willet* przyrzekł dostawić 50,000 skałek karabinowych. Najbardziej hiszpani potrzebują broni i ładunków.

Od kilku tygodni zachodzą w Szkocji wielkie zatargi między rekordzelnikami płócien i ich czeladnikami, co ma szkodliwy wpływ na tę ważną część przemysłu krajowego, bo wszystkie prawie warsztaty próżnują. Rozruchy w Irlandyi rozpostarły się do północnych stron tej nieszczęśliwej wyspy. Na jarmarku w *Maghera* przyszło d. 19 b. m. do bitwy między katolikami a protestantami; pokonano pierwszych, którym 12 ludzi zabito, a 30 raniono. Obie strony strzelały kulami, a w końcu tej smutnej walki protestanci zrabowali kilka domów katolickich.

Syn *Augusta Kotzebue* bawi teraz w Londynie; w tych dniach zwiedził galerję izby niższej.

Słychać, iż rząd Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki uznał cesarstwo brazylijskie i mianował posła do dworu w *Rio-Janeiro*.

Serwis porcelanowy, który poseł perski dla następcy tronu perskiego w tutejszej stolicy robić kazął, już jest skończony i wkrótce przesłany będzie do *Teheranu*. Wspomniony następca tronu usiłuje wszelkimi sposobami rozkrzewiać oświecenie europejską w oyczynie swojej, a nawet wychowanie córek swoich powierzył angielsce.

Kaper hiszpański, oprócz okrętu kupieckiego francuzkiego *Penelope*, płynącego z Indii wschodnich, przyprowadził także do *Algesiras* inny jeszcze okręt francuzki, oraz 3 okręty hannowerskie, 2 szwedzkie i jeden duński.

List z *Zante* pod d. 7 maja odebrany w gospodzie *Lloyds* donosi: „Od dnia 20 kwietnia zabiechali grecy trzymania w zamknięciu twierdzy *Patras* i zatoki lepantskiej; rząd jónski wydaje teraz pasporta do *Patras*. Eskadra turecka krąży między *Zante* i *Patras*, lecz mimo tego okręty greckie tamują żeglugę, i zabrały już kilka szalup jónskich i austriackich; nie zatrzymują jednak okrętów angielskich.”

FRANCYA.

Paryz dnia 22 czerwca.

(z Korrespondenta Warszawskiego.)

Major jenerałny wojska, będącego w Hiszpanii, przesłał z *Madrytu* następujący biuletyn z d. 18 b. m.: Jenerał *Ballasteros*, zebrawszy osady z *Walencyi* i *Molina*, tudzież inne znaczne oddziały wojska, miał zamiar zająć obronne stanowiska w Królestwie *Walencyi*; 1,500 do 2,000 ludzi stało w *Alcora*, a drugi równie liczny oddział w *Terruel*. dokąd się udał z drugim korpusem jenerał *Molitor* zaraz po przebyciu rzeki *Ebro*. Brygada jenerała *Ordenneau* tak śpiesznie pochodziła, iż dnia 16 b. m. stanęła pod *Terruel*, a nieprzyjaciół uyrzawszy wojska nasze, zagwoździł swoje działa i ucieczką się ratował. — Jenerał *Molitor*; wszedłszy dnia 18 do *Terruel*, dowiedział się, że *Ballasteros* ścigał cały swój korpus pod *Mur-*

viadro, i że ścisły obległ cytadelę *Sagunt*, której osada dla niedostatku żywności poddać się już miała. Nadzieja doścignienia nieprzyjaciela, skrzydeł żołnierzom naszym dodała. Dywizya jenerała *Loverdo* stała pod *Segorbe* jeszcze od dnia 11 b. m. *Ballasteros* uwiadomiony o tym nagłym pochodzie, odstąpił od oblężenia *Saguntu*, przy którym utracił już przeszło 1000 ludzi. Zostawiwszy działa i amunicyę cofnął się do *Walencyi*. Nazajutrz, to jest dnia 12 wszedł jenerał *Molitor* do *Murviadu* i przejrzał twierdzę saguntską, oddając osadzie i jej dowodcy należną pochwałę, za dzielny odpór dany nieprzyjacielowi. Osada składa się właściwie z 1000 ludzi, złe ubranych i jedynie włóczniami uzbrojonych; 500 tylko miało karabiny. Miotaniem kamieni na nieprzyjaciela odparli trzykrotne jego natarcie. Dnia 13 wszedł jenerał *Molitor* do *Walencyi*, na czele dywizyi jenerała *Loverdo*. Urząd miejski wyszedł na jego spotkanie z kluczami miasta, a wszyscy mieszkańcy, bez różnicy, przyjęli wojsko nasze z oznakami najwyższej radości. Wkrótce po wniysciu i zajęciu cytadeli, gdzie znaleziono broń i potrzeby wojenne, wyprawiony został jenerał *Bonnemain* na ściganie nieprzyjaciela. Oddział postępujący brzegiem morza, zahrał 16 dział i znaczną ilość potrzeb wojennych, które nieprzyjaciół uprowadzić nie zdążył. Odwrot *Ballasterosa* tak był nagły, iż nawet owych 1,500 lub 2,000 ludzi do siebie nieprzyzwał; ta kolumna, posłana przez niego do *Alcora*, odcięta została i będzie ściganą, dopóki w rozsypkę niepójdzie. Wypadkiem pochodu drugiego korpusu wojska, jest: oswobodzenie *Saguntu*, osadzenie królestwa *Walencyi* i przymuszenie do odwrotu tego nieprzyjacielskiego oddziału, który dotąd był naliczniejszym. Jenerał *Molitor* dąży za nim krok w krok. Hrabia *Bordesoult* stał d. 13 w *Kordowie*, gdzie równie jak w *Jaen* jeszcze przed przybyciem wojsk naszych zaszły poruszenia, sprzyjające sprawie królewskiej. Ta kolumna stanęła d. 21 w *Sewilli*: straż przednia dywizyi Hrabiego *Bourmont* była d. 15 w *Los Santos*, a d. 22 przybędzie do *Sevilli*. Dowódca konstytucjonistów *Campillo*, przeszedłszy przez *Deba*, posunął się ku *Santander* w celu odstąpienia od *Santony* i opatrzenia tej twierdzy w żywność. Lecz jenerał *Huber* wyszedł z *Burgos* z kolumną ruchomą dla przecięcia mu drogi do odwrotu, i przymusił go do zmniejszenia planu.

Dnia 25. Straż przednia drugiego korpusu wojska, podług doniesień Hrabiego *Guilleminot*, zbivszy na głowę straż tylną jenerała *Ballasterosa* przy *Algemesi*, zdobyła d. 14 most pod *Xucar*. Nieprzyjaciół utracił w tém spotkaniu artylleryę i kilkaset ludzi.

Rapport marszałka *Moncey* z *Girony* pod d. 19 b. m. potwierdza wiadomość o zupełnem prawie zniesieniu korpusu *Miny*. — *Mina*, pisze marszałek, z obawy, aby mu nie przecięto drogi na dolinę *Sagra*, udał się d. 13 do *Gails*, a stamtąd do *Vilielle*. Tu dopędził go Baron *Eroles*, i po uporczywej z obu stron walce, przymusił do ucieczki. Hiszpańsko-rojalistowskie wojska ścigały żołnierzy przeciwnych przez dwie godziny i uбиły ich 6 do 700. Z naszej strony legło około 30. Wszystko każe wność, iż *Mina* w 700, najwięcej w 800 ludzi wszedł do *Urgelu*. Jego oddział byłby zupełnie zniesiony, gdyby szczególne okoliczności w pochodzie nie strzymały w *Gails* wojska, które go ścigało: polecił Baronowi *Eroles*, aby natychmiast do oblężenia *Urgelu* przystąpił. Dowodzący totą dywizyą wojskową jenerał *Barbot* donosi z *Tuluzy* pod dniem 20 b. m., iż wystany także na ściganie *Miny* jenerał *Crossard* uwiadomił z *Larvinas*, iż *Mina*, od dwóch wieśniaków prowadzony, z 4ma tylko swoimi żołnierzami d. 11 wieczorem do *Urgelu* przybył; dla tego też jenerał *Crossard* do dawniejszego stanowiska powrócił. List prywatny z *Girony* pod datą 20 b. m. potwierdza tę wiadomość.

Dnia 26. Dzisiejszy *Monitor* umieścił biuletyn wojenny jenerała *Guilleminot* z d. 19 b. m. z którego dajemy następujące szczegóły: „Hrabie

Bordessoulte donosił *Xięciu Angoulême*, iż dnia 16 stanął w *Carlota*. Zostając pod jego dowództwem wojsko, dało nowy dowód postuszeństwa, jakiego w tej okoliczności spodziewać się po nim należało: park odwodowy stał na ścierniu przed miastem: ogień zajął się między zbożem leżącym w mendlach, a wiatr tak go prędko rozniósł, iż w kilku chwilach, płomienie cały park ogarnęły; wszyscy przytomni żołnierze i oficerowie pośpieszyli natychmiast na miejsce pogorzeliska, i rzucili się na wozy prochowe, uprowadzając je z największym usiłowaniem. Wypadzenie na powietrze jednej skrzyni z prochem nie wstrzymało ich odwagi, które przypisać należy ocalenie tego parku, czego dokonali przy odgłosie: *Niech żyje Król! Niech żyje Xiążę Angoulême!* Kapitan i 8mu żołnierzy zostali ranieni, gdy skrzynia prochowa wybuchnęła. *Xiążę Sabaudyi Carignan*, dopomagał pracującym żołnierzom.

Hrabia Bordessoulte posuwa się wprost ku *Kadyxowi* dla wzbronienia dowozu żywności, w którą to miasto nie jest dotąd opatrzone. Popłoch, jakim przejęte były stany za naszeri zbliżeniem się do *Sevilli* tak przyspieszył ich wyjazd z tego miasta, iż zostawili kilka milionów realów i rozmaite naczynia z kościolów zabrane. *Hrabia Bourmont* przywróciwszy porządek połączy się niezwłocznie z generałem *Bordessoulte*. Wowska konstytucyjne pod sprawą dowódców *Villa Campa* i *Lopez Bannos*, cofnąwszy się ku *Ronda*, miały się rozeyść i własnych generałów odstąpić, gdy ich doszła wieść o niegodnym obeysciu się z Monarchą. Dowódca hiszpańskich rojalistowskich *Don Ramon Chambo*, który od dnia dwunastego b. m. stał w *Tortozie* przez siebie zdobytej, oprócz zamku zajął już inne części tej twierdzy, i przywrócił w niej władzę królewską. Posiadanie więc tego stanowiska, zapewnia ważne dla nas związki między Katalonią a Walencyą. W całej prowincyi *La Mancha* łączą się wiesniacy z wojskiem francuzkiem i hiszpańskiem. Przyczyniają się oraz do scigania rozproszonych oddziałów korpusu *Ballasterosa*, które krążą w okolicach Walencyi.

Dnia 27. Marszałek *Moncey*, *Xiążę Cane-giano*, donosi *Xięciu* ministrowi wojny co następuje:

z *Girony* dnia 22 czerwca.

„Generał porucznik *Curial* uwiadamia mnie, że d. 20 b. m. dowiedziawszy się, iż 300 konstytucjonistów, napadłszy na wsi *Mastorelas* i *Montornos* nałożyli kontrybucyą, wyprawił tam batalion piechoty pod sprawą pólkownika *Nicolas* i sto jazdy; dwa te oddziały chcąc podejść nieprzyjaciela, udały się przez *Montmalo* do *St. Fausto*, gdzie stanawszy postrzegł pólkownik w lasku na znacznym wzgórzu szeregi nieprzyjacielskie, na które bez namysłu uderzyć kazał. Miejsce to była przykra dla naszej jazdy, iż z koni zsiąść musiała rażąc nieprzyjaciela ogniem karabinowym. Oddział przeciwny raz tylko dał ognia i broń złożył: trzydziestu żołnierzy i podpółkownik w niewolę wzięci do *Girony* odprowadzeni zostali. Nieprzyjaciel nie czekał na nasze przybycie, lecz cofnął się wczesnie.

List z *Girony* donosi, iż jak się zdaje, *Barcelona* scisley zostanie obleżoną i że w tem mieście wielkie zaburzenie panuje.

Dnia 28. Podług doniesień z obozu pod *St. Sebastian*, twierdza ta ledwie kilka dni odpór dawać będzie mogła. Odehraliśmy tu okolnik generała *Rego* z d. 4 b. m. Piśmo to nie zostawia żadnej wątpliwości, iż ten generał przeszedł na stronę Króla *Jana VI.* zaleca bowiem w tym okolniku swoim podwładnym, aby przeszłość w niepaamięć puścili i posłuszeństwa Monarsze dochowali.

Sekretarz poselstwa angielskiego przy Królu hiszpańskim, wyprawiony przez Pana *A'Court* do *Londynu* po rozkazy rządowe, przejechał przez *Paris* d. 24 b. m.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

М. Шкловъ Июня 14 дня 1823 года.

По волю Господина Главнокомандующаго 1ю арміею, Генераль-Интендантъ оной сямъ объявляетъ, что на поставку провіанта для войскъ сей арміи и причисленныхъ къ оной назначаюся торги въ Казенныхъ Паладахъ шихъ самихъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Воронежской, Тамбовской, Екатеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Псковской, Курской, Орловской, Тульской и Рязанской, на потребностъ: съ 1-го октября 1823-го по 1-е генваря 1824 года.

Сроки торговъ назначаюся такимъ образомъ:

1-го Разряда торги, августа 15, 16 и 18; переторжки: августа 20, 21 и 22, въ Губерніяхъ: Воронежской, Тамбовской, Екатеринославской, Полтавской и Слободско-Украинской.

2-го Разряда торги, августа же 20, 21 и 23; переторжки августа же 24, 25 и 27, въ Губерніяхъ: Псковской, Курской, Орловской, Тульской и Рязанской.

На сии сроки вызываюся желающіе къ торгамъ съ законными залогамъ, во уваженіе помесячной поставки припасовъ, на сей разъ въ пятую часть промиевъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо; кромѣ общественныхъ оныхъ дворянства поставокъ, кои оспаютъ на одномъ доверіи: въдомости о потребностяхъ въ каждой губерніи будущъ разосланы въ Казенныя Палады въ свое время и публично въ оныхъ опшкрыты, вмѣстѣ съ подробными кондыціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны производиться поставкы, гдѣ въ прочемъ пропихъ прежняго не дѣлано ни какихъ перемѣнъ.

Подлинный подписалъ:

Генераль-Интендантъ 1й арміи, Архилле-ри Генераль-Маіоръ Пироговъ.

ОГЛОСЕНІЕ.

М. Секловъ Червца 14 дня 1823 року.

Зволи *J. v.* Гловнородуцаго 1824 армія, *Je-neral Intendent* jej ниньшѣмъ огласза, із на доставк провіанту для войскъ тей арміи і прилчачонныхъ до нєє, назначзая сє тєргє в Ілзахъ Скарбовыхъ тыхъ самыхъ губернієхъ, гдє вowska сє розлѣзє, а мєновічє: Воронєзкєє, Тамбовскєє, Екєтєрїнославскєє, Полтавскєє, Слободзко-Українскєє, Псковскєє, Курскєє, Орловскєє, Тульскєє і Рїазанскєє, на потрібє: од 1 октєбрє 1823 до 1 стєчєзнє 1824 року.

Terminy targow naznaczają się w ten sposób:

1go Oddziału targi, w dniach 15, 16 i 18 augusta; przetargi: w dniach 20, 21 i 22, augusta w gubernijach: Woronezkiey, Tambowskiey, Ekaterinoslawskiey, Poltawskiey, i Slobodsko-Ukrainskiey.

2go Oddziału targi, w dniach: 20, 21 i 23 takoz augusta; przetargi: w dniach 24, 25 i 27 takoz augusta, w gubernijach: Pskowskiey, Kurskiey, Orłowskiey, Tulskiey, i Riazan-skiey.

Na te terminy wzywają się życzący do targów z prawami ewikcyami, w proporcyi do miesięczney dostawy żywności, na ten raz w piątę części całego podradu, a na zabezpieczenie zadatkow osobno, prócz dostaw od zgromadzeń szlacheckich, które pozostają na samey ulności; wiadomości o potrzebney ilości w każdej gubernii, będą rozeslane do Izb Skarbowych w swoim czasie i publicznie w nich odkryte, razem ze szczegółowemi kondycyami i dalszemi prawidłami, na osnowie których mają się odbywać dostawy, w których zresztą w porównaniu z dawniejszemi żadnych nie zrobiono odmiian.

Autentyk podpisał:

Generał Intendent 1szej armii, Generał-Major Artylleryi Pirohow.

Pozwolono drukować. Z polecenia *JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.*
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 4 Lipca Roku 1823 v. s.

Oświadczenie.

1. Roku 1823 mca maja 16 dnia oświadczenie imieniem WJP. Zofii z Hałków Zołędziowej Sędziney Grodzkiej Zawileyskiej, pod asystencyą rodziców JWW. Józefa i Antoniny z Kowerskich Hałków Podkomorzeych Powiatu Zawileyskiego, przeciwko WW. JPPP. Ignacemu Sędziemu Granicznemu Zawileyskiemu oycu, Stanisławowi Sędziemu Grodzkiemu Zawileyskiemu synowi Zołędziom, ewiktorom i debitorom, w rzeczy następney. Stanisław Zołędz b. Kapitan gwardyi konney woysk polskich i Sędzia Grodzki Zawileyski poymując oświadczaając się za żonę, wziął razem znaczną ruchomość, z kleynotow, pereł, srebra, złota i t. d. 10,000 złotych polskich ocenioną, a nadto za sumę exdotucyyną jako też z daru oycy JW. Podkomorzego Hałki wynikłą w jednymże czasie to jest roku 1818 oblig na sumę ogólnie rubli srebrnych 3,000 z podpisem JW. Józefa Hałki wówczas Chorążego Zawileyskiego, pieczętarstwa JWW. Michała Zenowicza Marszałkowicza Guberskiego Mińskiego i Fabiana Świąteckiego Sędziego Granicznego Guberskiego Wileńskiego upoważniony otrzymał, z massy jakiej w późniejszych latach rubli srebr. 1825 ściągnął i odebrał, a udzielnie z przychylnego serca JWW. Hałków rodziców dobrodziejów, dla żalującej dellat. córki darowaną tabakierę złotą z amelią wartości rubli srebrnych 90 koni troje wartości 210 rubli srebrnych, dywan angielski wartości rubli srebrnych 45, płótna holenderskiego sztukę wartującą rubli srebrnych 36, toż podobnie udziałem dobrodziejstwa z posesyi arendowney folwarku tychże rodziców JWW. Hałków Ostrowia rubli srebrnych 150, a osobno z zawinienia Leyboszyca rodzicom żalującej rubli srebrnych 64 i jeszcze bez kwitu i karteczki gotowemi rubli srebrnych 150, jakie dary od rodziców dla córki świadczone, obżalowany Stanisław Zołędz jako mąż do swojej ręki przyjął, i to wszystko gdy stracił, jak równie całą ruchomość, kleynoty, perła, srebro i złoto roztrwonil, a grzez sposób postępowania do rozłączenia się oświadczaając się zmusił, za ocaleniem więc swoich funduszów żalająca się będąc, gdyby nikt, ani o pozostały w ręku obżalowanych oblig JWW. Podkomorzeych Hałków rodziców w roku 1818 wydany, w żadne układy z nikim wchodzić, ani ofiar dla córki rodzicielskich przywłaszczać nie mogli, niniejsze czyni ostrzeżenie, z tém oświadczaaniem, że żalująca Zofia z Hałków Zołędziowa, z mocy sobie służących dowodów, drogą ustawami przepisaną, swojej należności ze wszelkich obżalowanych Ignacego oycy i Stanisława syna Zołędziów funduszów, a pryncypalnie z majątności ich dziedzicznej Podstarzynie zwanej, w powiecie Zawileyskim Gubernii Wileńskiej położoney, ewikcyi uległej poszukiwać niezniedba, przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Zofia z Hałków Zołędziowa Sędzina Grodzka Zawileyska.

Roku 1823 maja 17 dnia, takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kawaler.

W e z w a n i e.

1. Zeszły Józef Władysława syn Szadurski, Sędzia Ziemski Wileński przed rokiem 1808, za młodością wieku i nieprzenikaniem następnych złych skutków, wdany w towarzystwo ludzi na los eudzey własności niebacznych, a bardziey własnych korzyści upatrujących, niemając jeszcze od oycy postąpionego w swoje władanie żadnego wydziału majątku, przez prowadzenie życia marnotrawnego, w mnogie kabaliczne popadł zawinienia; których zaepokojeniem z początku także już nieżyjący W. Władysław Szadurski b. Sędzia Ziemski Wileński oyciec z wrodzoney ku synowi miłości zajmując się, następnie za dostrzeżeniem nad fortuną obarczających synowskich ciężarów, w roku 1808 marca 5 dnia w Aktach publicznych Ziemskich Ptu Wileń. o marnotrawienie i nieprzystoynne prowadzenie życia przeciw temuż synowi zapisał własne oświadczenie. Z kolei sam Aktor zeszły Józef Szadurski Sędzia o oszukanie i podejście zatym o wymożenie z wielorakich kabalicznych podstępów przez się wydanych inskrypcyów (przy opisanu powodów nastania onych) również w Aktach publicznych Grodzkich tegoż Ptu Wileń. z wymienieniem imion i nazwisk osób do intryg na zgubę jego fortuny wchodzących, urzędową wniósł protestacyą, w dalszym ciągu gdy niektórzy wierzycciele pomienionego Józefa Szadurskiego ex titulo ubi quinarum fore do różnych subselliów W. Aniele Szadurską Sędziń Ziemską Wileńską na dożywotnie posessyi dóbr zeszłego Władysława Szadurskiego zostającą, powoływać rozpoczęli, w zamiarze uniknienia stąd ponoszących się kosztów, brat rodzony wyż pomienionego Józefa Szadurskiego, WJPan Kazimierz Szadurski Sędzia in post Lesniczy Wileński przez oświadczenie roku 1822 stycznia 25 do Akt Sądu niniejszego wniesione, schęde brata swojego zeszłego Józefa Szadurskiego jakaby się z ogułu oyczystego majątku wykazała, na satysfakcyą jego wierzycciel pod taką i exdywizyą podał. Ze skutków którego oświadczenia, Sąd Główny Litew. Wileński 2go Depart. dekretem tegoż roku 1822 gbra 13 dnia ustanowionym, wyjąwszy ze wszystkich Subselliów wiadzione procedera, na jednoczasowe calej sprawy rozpoznanie do Sądu Ziemskiego Wileń. dał remisę i walutę inskrypcyow rozważyć polecił. Za przypadnięciem więc sprawy dekretem dnia 8 junii tegoż roku 1823 ustanowionym, Sąd Ziemski Ptu Wileń. na wszystkich kredytorach i pretensorach do majątku zeszłego Józefa Szadurskiego Sędzica Ziem. Wileńskiego stosunki mieć mogących, szczególniey z uwagi poleconego weyrzenia w walutę inskrypcyow wszystkich i wszelkich pod jakimkolwiek zwaniem dokumentów, obligów, kart, listów, notacyow, bez żadnego wyłączenia pod dokładnemi rejestrami, i nawzajem na WW. Szadurskich dokumentów fundusz wyświadczać zdolnych, dnia 15 gbra roku bieżącego w Kancellaryi Aktowej Ziem. Ptu Wileń. spełnić się powinna uznał, i persystencyą tychże dokumentów czteroniedzielnie zamierzył, kopią z spraw nawzajem między stawającymi i niestawającymi stronami przeznaczył, edyktałną cytacyą po wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego Józefa Szadurskiego a szczególniey oświadczeniem onego dnia 2 gbra 1810 roku w Aktach Grodzkich Ptu Wileń. zapisanym, objętych, zadeterminował, i dalsze pierwszemu stopniowi właściwe postanowienia zatwierdziwszy, oczewistą rozprawę w kadencyi januaryowej roku przyszłego 1824 sub amissione rei w Sądzie swym zapewnił, żeby więc wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego Józefa Szadurskiego o podnissionym konkursie i tak o potrzebie dokumentów na zamierzony termin komportacyi, jako też stawania do oczewistej rozprawy dóysć mogła wiadomość, przez niniejszą trzykrotną do Gazet Kuryera Litewskiego, podającą się awizacyą wszystkie interessowane strony wyzywa i ku łączeniu się do następney oczawistej rozprawy podupadkiem rzeczy, obowiązuje.

Oświadczenie

2 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Upitskiego w dacie poniższej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie rekwirującej jest wydan.

Tysiąc osiemset dwudziestego trzeciego junii szesnastego dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Upit. znajdując się obecnie WJP. Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor. S. N. Z. Ptu Upitskiego czynił oświadczenie następnę: w Gazecie Kuryera Litewskiego w Numerze siedmdziesiątym tego roku odczytał żalujący zaniezione przez W. Józefa Staniewicza odstawnego woysk ross. Majora i kawalera, oraz b. Sprawnika Ptu Wilkomierskiego oświadczenie w słowach, zrzekających się opieki nad nieletnimi Staniewiczami, i że cały fundusz po zeszytym oycu brat Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor S. N. Z. Upit. zagarnął, oraz aby w następności do odpowiedzi pociągniętych nie był i w dalszych szczegółach, naco do odpowiedzi widzę się być obowiązany: oyciec nasz Ferdynand Tadeusz Staniewicz Sędzia Ziem. Upit. majątek przez się nabyty testamentową prawną dyspozycją w roku 1817 februaryi dziewiątego dnia do dziedzictwa samojednego Ferdynanda Alexego Staniewicza b. Assesora S. N. Ziem. Upit. zapisał, a dla dzieci i żony powtórney Bogumily z Kordzikowskich Staniewiczowej, czerwonych złotych dziesięć tysięcy trzysta dwadzieścia przeznaczył i na majątku Birzelach oparł. Interes ten porządkiem przez Józefa Staniewicza w imieniu własnem i jako opiekuna różnemi kolejami zaprowadzony, przeszedł przez rozwiązanie Sądu Gł. Lit. Wileń. drugiego ciągłego Departamentu; co żalującego wstrzymuje od układu w ninieyszem oświadczeniu rzeczy już dobrze wiadomey. Prawda jest pierwszą cnotą, prawda u powszechności w szacunku będąca, powinna być nieodstępna we wszystkich postępowaniach człowieka, naukę i moralność posiadającego, ktokolwiek oddalonym jest od niej, kto rządzi się wedle ochoty jakiegoś urojenia, ten gwałci ona, tem samem staje się występny, a bez zarumienienia w ścisłem rozważeniu swoich postępowań, jeżeli jest zdolnym przezyrzyć się niemoże. Gdyby żalujący bez prawnego dokumentu poważał się zagarnąć zostawiony przez oycę majątek, i gdyby za tymże dokumentem wypierał dla każdego z rodzeństwa przeznaczoną sumę, miałby prawo obżalny Józef Staniewicz zastosować do żalującego to samo, na co przez swoje oświadczenie zasługuje. Zrzekanie się Opieki dla nieletnich również pochwały zjednać nie powinno, albowiem to tylko do projektów obżalowanego posługuje, a uwolnić go od obowiązku przeczy prawo, i dekretem Sądu Gł. włożonego oraz exekwowanego nie zdoła, wszystko to co obżalowany Józef Staniewicz wypisuje, aby żadnego na kimkolwiek nie czyniło wrażenia, uznałem za potrzebę ninieysze wzajemne zapisać oświadczenie. (W protokule podpisano) Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor Sądu Niż. Ziem. Upit.

Zgodno z protokółem poświadczam. Pisarz Grodzki Upit. Antoni Olechnowicz.

Ze wolno drukować poświadczam Pisarz Grodz. Upit. A. Olechnowicz.

2. Oświadczenie imieniem Stanisława Dmuchowskiego Assesora Sadu Niż. Ziem. Ptu Zaw. i Xiedza Felixa Krzyżanowskiego Kanonika Katedry Kamienieckiej przeciwko Franciszkowi Jakubińskiemu b. rządcy folwarku Męczeniń w Mińskiej Gubernii położonego z następnego zapisuje się zdarzenia: obżalny Jakubiński w planach niejakoweyści korzyści, a niespracowany w układaniu coraz nowszych projektów, nie mając czym się zająć, umyślił sobie zanaszać processa, i w one wtrącać niebyte rzeczy, a mianowicie zamieściwszy w Ziem. Wileń. oświadczenie pod datą maja 17 terażnieyszego roku, zapowiada o niejakowey uzurpacyi dla siebie dopełnionej, oraz ostrzega, aby nie wchodzić w żadne układy z żalującymi o folwark Szpaki, ponieważ do żalcych ma pretensyą, a przecie przepomniał na podział majątku Sperszczyzny przez kompromis nastąpił między którymi na Szpakach dekret tegoż kompromissu dusz męzkich ośm i żeńskich cztery, do pozysku Dmuchowskiemu wolność nadał a że tenże Jakubiński różnemi datami nabrawszy u Xiedza Krzyżanowskiego zł. 9,031 nie opłacił, widząc żalcy, że Jakubiński za złe sprawowanie obowiązku ztrącony z Męczeniń przybywszy do Szpaków, trwoni wszelki dobytek, rujnuje gospodarkę, rozpędza ludzi, jeśli się pierwszy do odzysku dusz 12, późniejszy do dopomniku pieniędzy, a tak żalcy Krzyżanowski urzędownie zajęł Szpaki, a Dmuchowski nie widząc dalszego funduszu. prosił i prosi u Sądu Ziem. Zawil. udzielenia remissy do exdywizyi majątku Szpaków, te więc fałszywie Jakubińskiego wykrywszy mniemania, nim zupełnie przez process załatwią kwestyą, ninieyszym naysolenieyszym oświadczeniem Jakubińskiego obżalają. Takowe oświadczenie prosząc zaświadczenia wolności podania do Gazet Kuryera Litewskiego w imieniu własnymi X Krzyżanowskiego z mocy poruczenia podpisuję. Stanisław Dmuchowski.

Roku 1823 miesiąca junii 22 dnia, przed Sądem Grodzkim Ptu Wileńskiego stanawszy obecnie WJPan Michał Tynkhanz Regent Ziemski Zawileyski, ninieysze oświadczenie do protokołu wpisać podał i w tymże protokole własną podpisał ręką. Prezydent Adam Danksza. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W. Sędzia Antoni Pomarnacki. Regent Kazimierz Danksza:

Roku 1823 junii 25 dnia takowe oświadczenie Redakcyja Kuryera Litewskiego do Gazet umieścić może. Antoni Pomarnacki Sędzia Grodz. Wileń.

Wezwanie sukcesorów.

2. Pod panowaniem Najjaśnieyszego Imperatora Jegomości ALEXANDRA pierwszego Samowładnającego Całą Rosyją wypis z Zurnalu Pińskiej Dworżańskiej Opieki zapadłej na prozbę Xięży Bazylianów Leszczyńskich w dacie poniżej wyrażoney rezolucyi, na rekwizycyą strony pod pieczęcią urzędową roku 1823 marca 16 dnia wydany.

Roku 1822 miesiąca Nowembra 29 dnia. Do Pińskiej Dworżańskiej Opieki w podaney prozbie WJPan Franciszek Karpowicz plenipotent w imieniu JW. Cezarego Kamieńskiego Opata Xięży Bazylianów Leszczyńskich wyrażając: że po zeszytym ś. p. Paschazym Leszyń-

skim Opacie Leszczyńskim pozostały nie które rzeczy, z jakowych trzy części po zaspokojeniu długów nieboszczyka do successorów jego, a czwarta do Klasztoru mocą konstytucyi 1768 roku pod tytułem o nie oddaleniu dóbr Ziemskich od Stanu świeckiego, należeć powinna, i że wraz po śmierci Xiędza Opatu Leszczyńskiego, Klasztor Bazylianów Leszczyńskich trzykrotnie przez Gazety Kuryera Litewskiego wzywając successorów, nie mógł doczekać się dla osiągnięcia sukcesyi żadney z nich osoby; a tymczasem pozostałe po nieboszczyku Opacie suknie, bielizna, futra zepsuć się mogą, prosił więc, iżby Dworzańska Pińska Opieka, te wszystkie rzeczy, które zepsuciu uleść mogą, mianowicie: suknie, futra, pościel i bieliznę, równie też konie, które coraz będąc starszemi na istotney swej cenie tracą, przez publiczną licytacją sprzedała i zebrane z wyprzedanych rzeczy pieniądze, tymczasowie pod rewers do jawienia się successorów zeszłego Opatu Leszczyńskiego, Klasztorowi Bazylianów Leszczyńskich oddała, Pińska zatym Dworzańska Opieka, stosownie do takowej proźby na słuszości opartej, postanowiła jeszcze raz przez Gazetę Kuryera Litewskiego trzykrotnie ogłosić, o zezwoleniu z tego święta Paschazego Leszczyńskiego Opatu Bazylianów Leszczyńskich, wzywając: iżby jego najbliżsi successorowie, czy to w męskiej czyli żeńskiej płci, z prawnymi dowodami nieodmiennie na dzień 10 augusta 1823 roku sami osobiście lub przez umocowanych prawnie do Pińska jawili się; w przypadku zaś jeśliby nikt z successorów na wyżej pomieniony termin nie przybył, że ruchomość wszelka po nieboszczyku Opacie Leszczyńskim w Klasztorze Bazylianów Leszczyńskich pozostała, wraz po zgonie jego spisana, będzie przez publiczną licytacją przy Dworzańskiej Opiece sprzedana, zawiadamia się. Zurnal podpisali Marcin Hrabia Krasicki Chorąży Powiatu Pińskiego obowiązkiem Marszałka powiatowego spełniający. Wiktor Orda Sędzia Ziemski Powiatu Pińskiego. Antoni Kraszewski Podsedek Ziemski Powiatu Pińskiego. Stanisław Świeżyński P. Z. P. P.

Zgodnie z Zurnalem Jan Rodcewicz Plotnicki Regent Ziemski Ptu Pińsk.

Roku 1823 junii 14 dnia takowy ekstrakt rezolucyi Pińskiej Dworzańskiej Opieki wolno podać do Gazety Kuryera Litewskiego świadcząc. Adam Tukalski Nielubowicz Podsedek Ziem. Piński.

3. W roku teraźniejszym 1823 dnia 18 junii z pół dnia zbiegł z majątku Mostwiliżek W. Karola Mosiewicza Sędziego Ziemskiego Powiatu Oszmiańskiego włościanin poddany Tadeusz Giruń piwowar, bez najmniejszej okazyi, którego przymioty są następne: urody sporey, w korpusie ciętkawo pleczysty, lat 26 mający, twarzy okrągławej trochę niby ospowatey, nosa dobrze zadartego, oczu i włosów ciemnych, krótko ostrzyżony, w mowie z ruską chłopską miesza polszczyznę, i w doł na ziemię często patrzy, ma na sobie surdut granatowy sukienny wynoszony bez rozkroju z tyłn, maytki i kamizelkę tegoż koloru, i sukna, oraz chustkę na szyi granatową ordynaryyną w cynki, czapkę sukienną z brylem, osobno kaszkieł cyratowy czarny podszyty żółtą skur-

ką, na której litery G. P. także zabrał fuzyą, węzeł z bielizną i ruchomością. Ktoby dostawił takowego zbiega do mieysc jakiegokolwiek władzy policyyney, lub właścicielowi, mimo największą wdzięczność, odbierze w nagrodę rubli srebrem 15. Pisano 1823 r. junii 24 Mostwiliżki.

Przedaż towarów skonfiskowanych.

3 Od Wileńskiej Składowey Tamożni ninieyszem ogłasza się, iż w niej we trzech terminach, a mianowicie dnia 30 junii, 2go i ostatecznie dnia 5go następującego miesiąca lipca przedawać się będą z publicznego targu z rana o godzinie 9tey niżej wymienione towary: nankinu różnokolorowego 3 sztuki, 2 półsztuczki i 14 resztek; płótna farbowanego w pasy 3 trąbki 6 resztek; bawełnicy 1 resztką, kitayki 7 sztuk, perkalu 4 sztuki, 4 resztki, chustek bawełnicznych z kolorowemi wzorami 50 sztuk, bawełniczney materyi 1 sztuka, 2 kawałki, półkartunu 8 odrzynków, półbawełnicy z kolorowemi tkanami wzorami 1 resztką, baley flaneli 2 reszty, kalenkuru farbowanego 1 sztuka, 8 resztek, 3 chustki tyfitykowe, saleretocznego płótna 3 reszty, ponozoch wełnianych 7 par, chustek do kieszeni 21 sztuka, białey kisici 1 arszyn, czerwonego demikatonu 2 reszty, kartunu 2 półsztuki, 11 resztek, wstążek jedwabnych 16 sztuk, 49 resztek, żydowskich kruzów 12 sztuk, sztafmic bawełnicznych 1 tuzin. Dnia 27 junii 1823 roku. Zarządzający fon Smitten.

W e z w a n i e.

3. Niżej podpisany w imieniu i za plenipotencją W. JPana Jana Romanskiego Majora woysk Pols. i Kawalera ponizsze zapisuję oświadczenie wspólnie z wezwaniem pretensorow interesowanych, jak następuje: Ponieważ W. Major Romanski nabył wiecznością Aptekę Brzeską z domem i wszystkimi do niej przynależnościami w mieście P. Brześciu Lit., w Gubernii Grodzieńskiej, od W. JPana Stanisława Sienickiego pierwszey klasy medyka, lecz, że jest rzeczą pewną, iż massa długow na tymże domie i Aptecce opartych jest znaczną, przeto w imieniu tegoż W. Romanickiego uprząstam wszystkich pretensorow, mających jakiegokolwiek bądź pretensie do W. Sienickiego, aby raczyli objawić one, albo W. JP. Podgurskiemu Regentowi w Brześciu mieszkającemu, albo niżej podpisanemu każdego czasu do terminu 15 julii r. b. dla robienia ostatecznych układow, w przeciwnem zdarzeniu, ktoby sam, albo przez plenipotentow swoich nie objawił pretensye; sobie winę przypisać będzie powinien, jeśliby stąd wynikły niekorzystne skutki. W Swisto-czy dnia 13 junii 1823 roku. Krzysztof Papengutt Doktor Medyc.

Roku 1823, junii 14 dnia przed Sądem Ziemskim Wołkowyskim i nami niżej podpisanymi Urzędnikami, stanąwszy osobiście W. Ignacy Kalenkiewicz Sekretarz Szlachecki i Adwokat Subelliow Wołkowyskich, takowe oświadczenie z głosu do akt podał, przyjęliśmy.

Jerzy Olendziński P. Z. W., Józef Kalenkiewicz Pisarz, Z. W. Win. Korzeniewski Pisarz Grodz. Woł.

Za jest w Aktach świadczę Józef Kołkowski Regent Ziem. Wołkowyski.

Sąd Ziemski Wołkowyski zaświadcza, że takowe oświadczenie może być w Gazetach Kuryera Litewskiego umieszczone. Jerzy Olendziński P. Z. W., Józef Kalenkiewicz Pisarz Z. W., Win. Korzeniewski Pisarz Grodz. Woł.

3. Niżej podpisany nabywszy wiecznością majątność Wierdomicze, w powiecie Wołkowyskim, w Gubernii Grodzieńskiej, w parafii porozowskiej położoną, od JW. Waleryana Bulharyna Chorągryca Ptu Wołkowyskiego za prawem wieczystoprzedażnym w roku idącym 1823 w miesiącu maju 11 dnia sporządzonem, a tegoż roku miesiąca i dnia w Aktach Ziemskich Ptu Wołkowyskiego

przyznaniem, zawiadamia wszystkich interesowanych, lub mających pretensye do dawniejszego dziedzica JW. Walerjana Bułharyna Chorażyca, aby racyli okazać onych legalność niżej podpisanemu w przeciągu czasu od daty tu wyrażonej aż do 1 miesiąca marca roku przyszłego 1824 w mieście Płwem Wołkowysku dla ostatecznego układu. Jeśliby zaś kto w zamierzonym czasie pretensyi swojej nie objawił, sobie a nie mnie podpisanemu niżej winę przypisze. Dat w Swisłoczy 1823 roku 1. junii. Ignacy Nesterowicz.

Roku 1823 miesiąca junii 28 dnia, przed Aktami G. i. Ptu Wileńskiego, stawając osobie WPan Jan Kanty Krusiński Adwokat Subsell. Wileń., niniejsze wezwanie uprzedzić do Akt podał Przyjść Regent Kazimierz Dauksza. Takowe wezwanie Redakcyja może do druku przyjąć, Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

2. Oświadczenie imieniem JW. Benedykta Hrabiego Morykonia Marszałka b. Ptu Zawileyskiego z następnych zanosi się pobudek: Dworząńska Ptu Zawileyskiego Opieka pretensyą W. Barona Franka rub. sr. 1727 kop. 40 postanowiła zyskać z dóbr JW. Hrabiego Morykonia Seręczan w pte Zawileyskim poł. żonych, a dla rychłego pomienionej summy wybrania, i na rzecz W. Franka zaliczenia, wypuszczenie tychże dóbr Seręczan w arandę przez Catele Kuryera Litew. w Nrach uprzednich licytacyą ogłosiła. Rządzący Senat domierając sprawiedliwość, Ukazem swoim w roku teraźniejszym 1823 junii 12 dnia datowanym, a w dniu 19 tegoż miesiąca do Rządu Guber. Litew. Wileń. dosłany, względnie przedstawionych ze strony JW. Hrabiego Morykonia okoliczności Komisaryj Sledziwienną przeznaczając, uzyskiwanie wyżej pomienionej summy wstrzymał; a tym samym przez takowe postanowienie od licytacyi na arandę za stosunki JW. Franka d. bra Seręczany uwolnił; ażeby przeto nikt w żadne układy (nim finalne nie nastąpi rozwiązanie) o pomienioną pretensyą nie wchodził, niniejsze zapisuje oświadczenie. Dat 1823 junii 30 dnia.

Takowe oświadczenie z mocy plenipotencji podpisał. Romuald Dowoyna Adwokat Sub. Wileń.

Roku 1823 mca junii 30 dnia, przed Sądem Grodz. Ptu Wileń. stawając obecnie Adwokat Subsell. Ptu Wileń. WPan Romuald Dowoyna takowe oświadczenie do Akt podał, przyjął. Prezydent Adam Dauksza. Sędzia Antoni Pomarnacki. Pisarz Naborowski. Józef Bohusz Regent Grodz. Ptu Wileń.

1823 junii 30 dnia, takowe oświadczenie może być umieszczonym w Kurjerze Litewskim wczem urząd Grodz. Ptu Wileń. poświadcza. Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza. Sędzia Antoni Pomarnacki. Pisarz Naborowski. Józef Bohusz Regent.

Optyczne instrumenta.

Z powodu nowo odkrytego wynalazku, optycznego narzędzia zwanego Holerideskop, zawierającego w sobie razem trzy sztuki, poczytuję sobie za obowiązek donieść szanownej Publiczności o tym to godnym zalety nowo wynalezionym narzędziu; ktoby sobie życzył może je nabyć za najsłuszniejszą cenę. Przytem, winnem zawiadomić też przeswieconą Publiczność, iż zbieg okoliczności niedozwala mi długiego pobytu w tém mieście, przeto życzący sobie czego nabyć, lub też mający zamiar jakowe zepsute szkła lub narzędzia optyczne, dadzą do naprawy; zechcą nieopóźniać się z swoim przedsięwzięciem; za dokładność naprawy za najmniejszą nagrodę niżej podpisany, ureczam. Mieszkam w temże domu Kuntza naprzeciw Hauptwachu.

Konrad Regensburger, optyk z Bambergu.

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziemskiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżej wyrażającej się zapisanego oświadczenia pod pieczęcią urzędową Ziemską Powiatu Mińskiego tegoż czasu stronie potrzebującej jest wydany.

Roku 1823 miesiąca junii 16 dnia. Na Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEGO MOSCI Ziemskim Powiatu Mińskiego czynię oświadczenie imieniem WJ. Pani Karoliny Kałęczynskiej z następnej okoliczności: Stanisław Kałęczynski zawierając związki małżeńskie z oświadczałą się i wzięwszy po niej posag i znaczną wyprawę, dokumentem reformacyjnym 1793 decembra 30 dnia wydanym, a w roku 1795, apryla 1 dnia, przed Aktami Województwa Nowogrodzkiego przyznany, na wszelkim swoim majątku wniosek takowy z reformą opisał i zabezpieczył, lecz gdy w kole dalszego życia nie tylko funduszu nie zgromadził ale nawet wniosek oświadczałą się stracił, i ostateczną żonę wraz z dziećmi bez najmniejszego sposobu, przeto żałująca po śmierci męża w roku 1818 apryla 4 dnia przez uproszonego WJ. Pana Tadeusza Szynkiewicza w celu zawiadomienia kredytorów zeszłego męża uczynił w Aktach Ziemskich Mińskich oświadczenie, iż s. p. Stanisław Kałęczynski, żadnego majątku nie zostawił, że szczupła ruchomość jest jej własnością; a wydzielona scheda z exdywizyi Kobryńskiej, skutkiem daru zeszłego Mikołaja Bereśniewicza na odpowiedź jej wniosku nie wystarcza; mimo to jednak, gdy dochodzi do wiadomości żałującej, iż niektórzy z kredytorów zeszłego męża, obligi im wydane, przekazują innym osobom, przeto widzi się być przymuszoną ostrzedz niniejszym manifestem, że jak do żadnego obligu zeszłego swojego męża nie pisała się, i o zaciąganiu długów nie wiedziała, tak z własnego funduszu odpowiadać za nic nie jest obowiązana, i że ktobykolwiek chcąc rościć pretensye do szczupłego żałującej majątku, nabywa; czy to obligi, czy to rachunki, lub jakiegokolwiek skrypta przez samo jednego zeszłego Stanisława Kałęczynskiego wydane, że takowych pod żadnym tytułem nieprzyjmie, ani wypłaty onych zaręcza, i w tym celu niniejsze oświadczenie, dla umieszczenia w Gazetach Kuryera Litewskiego w Aktach Ziemskich Powiatu Mińskiego zapisuję. U tego oświadczenia podpis takowy: w imieniu matki mojej Raymond Kałęczynski.

Wolno drukować poświadcza. Rudolf Piszczallo Sędzia Ziem. Miński.

Zgodno z protokołem Leonard Bartoszewicz Ziem. Ptu Miń. Regent.

Sąd Exdywizorski.

1 Sąd Ratuszowy miasta wolnego Szadowa a razem Taxatorsko Exdywizorski wszelkiego majątku mieszczan Mateusza i Juliany z Antonowiczów Lawdańskich, po ufundowaniu swej jurysdykcji w mieście Szadowie i po załatwieniu wszelkich kroków pierwszemu zjazdowi właściwych ostatecznie pod rozbiór sprawę dnia 1 sierpnia idącego 1823 roku przyjął, a dnia 8 tegoż mca zajęć mogący wyrok ogłosić postanowił, gdyby więc wszyscy kredytorowie i pretensorowie rzeczonych Lawdańskich do rozprawy przed dniem 1 sierpnia stawali, gdyż w przeciwnym razie amissa na onych zapisaną zostanie. w tym celu trzykrotna w gazecie Kuryera Litewskiego zanosi się awizacya. Dat w Szadowie roku 1823 mca czerwca 26 d. Wincenty Sztaryński Radny i Exd.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 3 julii rubel srebrny 3 rub 78 $\frac{1}{2}$ kop., czerwony złoty nowy r. 11 kop. 72, stary r. 11 kop. 53, imperyal r. 56 kop. 70 $\frac{1}{2}$.